

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

GRUP HERMES

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell Editorial: Xavier Albertí (president), Joan Villarroya (vicepresident), Joan Ballester, Maria Favà, Lluís Foix, Rosa Font, Jordi Maluquer, Jaume Oliveras, Vicent Sanchis, Llorenç Soldevila, Antoni Vila Casas i Pep Collelldemont (defensor del lector).

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Anna Maria Ribas (Gerència Comercial), Miquel Fuentes (Administració RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

EL COR DEL LLIBRE SÓN CRÒNIQUES APASSIONANTS PER ALS QUI ESTEM INTERESSATS EN LA COSA PÚBLICA

Antoni Dalmau

Escriptor

Les memòries de Raimon Obiols

Notícia important en la vida política d'aquest país: el dirigent socialista Raimon Obiols, un dels personatges fonamentals de la nostra història col·lectiva recent, sobretot al llarg de tota la segona meitat del segle XX, acaba de publicar les seves memòries. És, diguem-ho ja d'entrada, l'obra que esperàvem d'un home que, en un país de memòria més aviat escassa i de producció literària política de pures circumstàncies –amb massa llibres majoritàriament cridats a una vida efímera–, sempre ha cregut en l'obligació dels personatges que han tingut unes certes responsabilitats de primer nivell d'aportar el seu testimoni de les coses que han viscut. És, com si diguéssim, el darrer servei a la col·lectivitat que cal esperar d'aquesta gent quan ja es troben en una etapa de retirada de la primera fila i en el tombant final de la vida: d'aquesta manera, el record del passat i la construcció de la història s'enriquiran amb una veu i una vivència de primera mà que només ells poden oferir. Són, també, unes memòries escrites sense el filtre de cap amanuense, redactades directament per la ploma impecable d'una persona d'un excel·lent tremp literari, massa llegida i tot, com ell recorda, per al gust d'algun dels seus contrincants: tot això que hi guanyem ara, és clar, perquè la lectura s'enriqueix amb una viva extraordinària, i tot guanya un escriure de sinceritat que trobem a faltar en les memòries suggerides o dictades.

ENCARA HI HA UN ELEMENT distintiu que cal afegir d'entrada en aquest llibre, perquè ningú no s'hi enganyi: són unes memòries polítiques, com s'anuncia ja en el seu subtítol, de manera que la nostra curiositat davant les confidències dels personatges públics es veurà privada de tot un capítol que a molta gent també li hauria interessat: pels seus orígens, per les seves relacions i aficions, pel context en què li ha tocat de viure, hi hauria tot un paisatge familiar i més o menys íntim de la vida d'Obiols que sens dubte també hauria cridat vivament l'atenció morbosa d'una part dels seus hipotètics lectors, però ja sabíem que en aquest terreny no calia esperar

Ens transporten el reflex fidel d'una manera concreta d'entendre la política i d'entendre aquest país

gaires concessions. Com tampoc n'hi ha en el llenguatge o la crítica que a vegades s'escolen en aquesta mena de llibres: tot hi és dit, com ja imaginàvem, amb contenció i bones maneres, amb la invocació al respecte i a la intel·ligència del lector, que ja sabrà llegir entre línies aquells cantells aguts que, tanmateix, no poden faltar en la vida d'algú com ell; d'algú que, per les seves idees i per la seva causa, s'ha hagut d'arromangar en el xipolleig inevitable de la brega quotidiana, seguint un ofici que és més rude i menys versallesc del que a vegades –no més a vegades– pot semblar.

DIT AIXÒ, EL COR DEL LLIBRE són una colla

CRISTINA LOSANTOS

de cròniques apassionants per als qui estem interessats en la cosa pública i d'una manera especial, no cal dir-ho, per als qui hem estat a prop del relator en algunes d'aquestes històries. El qui això signa no pot jutjar l'efecte que aquestes memòries faran en el lector fred i distant que es limitarà a prendre nota d'un dels punts de vista en presència: quan la implicació és molt més gran en el projecte i en la proximitat dels fets

viscuts no pot haver-hi neutralitat ni una pretesa objectivitat. Cal esperar, només, que l'autor ens hi aportï la sinceritat que tothom té dret a desitjar i que ens completi els angles de llum que se'ns havien amagat i aquella visió general que dona el balanç reposat de l'experiència viscuda de primera mà. Tot això hi és, en el llibre d'Obiols, fins i tot alguna sorpresa inesperada, algun detall que se'ns havia escapat o que no havíem sospitat en una vida tan plena de coneixences, de debats, de papers, d'opinions controvertides.

PER DAMUNT DE TOT, COM EL FIL conductor que guia tota una trajectòria, alguns trets que ressalten amb llum pròpia: una voluntat aferrissada de treure lliçons d'un passat dolorós i difícil; un anhel constant per distingir en les calamitats viscudes col·lectivament les causes que responen a fets incontrolables i les que neixen de les pròpies febleses, de les divisions internes, de les misèries humanes, dels protagonismes estèrils; un determini tenaç i sostingut per no repetir els mateixos errors i anar construint els punts necessaris perquè sigui possible construir un projecte de futur d'ample abast, que reuneixi totes les veus del socialisme català en un instrument polític cridat a fer un paper de primera fila, el que es mereix la història torturada i soferta del moviment obrer i popular d'aquest país; i una aposta indefallent per bastir una Catalunya civilitzada, solvent, autènticament plural i lliure, homològica a les societats europees que sempre havíem admirat. Tot fet amb un tarannà tranquil, sense estridències, sense més estrips ni més esgarips dels necessaris.

EL MILLOR QUE POT DIR-SE d'aquestes memòries d'Obiols és que ens transporten el reflex fidel d'una manera concreta d'entendre la política i d'entendre aquest país. Que no hi ha cap mena d'impostura ni tampoc de subterfugi: que les coses es miren de cara i s'expliquen en la seva complexitat, amb una opinió que no pot ser objectiva per definició però que mira de comprendre les raons i els interessos dels altres, fins i tot amb un toc d'humor i d'ironia que posi damunt l'objecte d'observació aquell distanciament que evita el sectarisme i la pràctica dels baixos instints. Una bona colla dels seus lectors no ens podem sentir sorpresos davant d'un capteniment com aquest: més ben dit, ja el suposàvem. Però hi ha una munió de ciutadans d'aquest país que mereixien de ser informats d'una trajectòria personal exemplar i de molts fets i circumstàncies que només ens podia explicar un protagonista tan privilegiat i tan determinant en la construcció del país que ara tenim a les mans.